

Desem žioljenja

Ne bomo odstopali od začrtane poti

Pogovor s predsednikom občine tov. Vladom Črnetom

OB VSTOPU V NOVO LETO
SMO PROSILI PREDSEDNIKA
OBČINSKEGA LJUDSKEGA OD-
BORA, DA ZA BRALCE MO-
ŠČANSKE SKUPNOSTI ODGO-
VORI NA NEKAJ VPRAŠANJ.
TEJ PROŠNJI SE JE RADE VO-
LJE ODZVAL.

Stopamo v novo leto, ki bo tudi v razvoju občine pomenilo določeno prelomnico, saj se bomo v njem spoprijeli z novimi načrti in problemi. Kaj bo po vašem mnenju označevalo to obdobje?

»V preteklosti smo premalo cenili pomen zborov volivcev. Menim, da se bo moral ljudski odbor pri svojem bodočem delu predvsem opirati na predloge in sugestije zborov volivcev in te pobude bomo morali uporabiti pri izdelavi občinskega programa za leto 1963. V občinskem programu naj bodo torej zbrani programi krajevnih skupnosti. Zato pa bo treba v bodoče zbere volivcev kvalitetnejše pripraviti — tako s strani volivcev kot s strani ljudskih odborikov oziroma ljudskega odbora. Doseči moramo, da bodo občani na svojih zborih razpravljali o vprašanjih, ki so najbolj življenj-

ska in aktualna za njihovo krajevno skupnost.

Občinski program bo le tako odraz zahtev in življenjskih potreb naše občine. Tako bo odpadlo tudi vsako nesmotrno in nenačrtno trošenje finančnih sredstev za nepredvidene in nenačrtne potrebe. Sredstva bodo torej že v začetku rezervirana in namensko razdeljena.«

Občinski program bo le tako odraz zahtev in življenjskih potreb naše občine. Tako bo odpadlo tudi vsako nesmotrno in nenačrtno trošenje finančnih sredstev za nepredvidene in nenačrtne potre-

be. Sredstva bodo torej v začetku rezervirana in namensko razdeljena.«

Kakšna bo pri tem vloga občinskih upravnih organov?

»Tudi delo oziroma vloga upravnih organov ljudskega odbora se bo morala v marsičem spremeniti. Uslužbenci-strokovnjaki bodo morali biti predvsem svetovalci, nadzorstveni organi, ki bodo skrbeli, da bo kvalitetno pripravljena potrebna dokumentacija in elaborati tako za zbere volivcev kot za ljudske odbornike in druge samoupravne družbene institucije. Menim, da je izredno važen nadzor nad izvajanjem občinskega družbenega načrta. Tudi sam se bom zavzemal za to, da ne bomo odstopali od začrtane poti v družbenem občinskem načrtu.«

Ali je za leto 1963 predvidena večja gradnja stanovanj?

(Nadaljevanje na 2. strani)

Statut naj bo odraz naših razmer, potreb in možnosti

TAKO SO UGOTOVILI PRED KRATKIM ODBORNIKI NA RAZŠIRJENI SEJI OBČINSKEGA ODBORA SZDL TER POZVALI OBČANE, ORGANIZACIJE IN USTANOVE K ORGANIZIRANIM IN POGLOBLJENIM RAZPRAVAM ZA IZDELAVO VSEBINSKO DOBREGA STATUTA OBČINE IN DELOVNIH ORGANIZACIJ.

Kako potekajo razprave o ustavi in občinskem statutu?

Najaktualnejši so zadnje čase nedvomno tisti sestanki in razgovori, na katerih potekajo razprave o osnutku nove zvezne in republiške ustave ter novega občinskega statuta. Ker je republiška in zvezna ustava popolna le tedaj, če je kompletiramo z občinskimi statuti in statuti delovnih organizacij, je še toliko pomembnejše, da te statute čim boljše

izdelamo, jih damo v čim širšo razpravo ter jih izpopolnimo z vsemi primernimi pripombami, ki jih dajejo naši občani, ustanove in organizacije.

Doslej je bilo v naši občini registriranih že nad sto razprav o obeh osnutkih ustav, pa tudi že razprava o občinskem statutu. Razprav in predavanj o tej važni tematiki se je udeležilo v povprečju 70 do 80 občanov. Na vsaki razpravi je bilo zastavljenih 4 do 5 vprašanj. Najživahnejše so bile

razprave po delovnih organizacijah, teren je prispeval tretjino manj vprašanj, še manj vprašanj pa so načeli v ustanovah in javnih službah. Vprašanja so večini

(Nadaljevanje na 2. strani)

Občinski ljudski odbor MOSTE-POLJE

čestita ob vstopu v novo leto vsem občanom in delovnim organizacijam

Čestitki se pridružujejo:

OBČINSKI KOMITE ZKS, OBČINSKI ODBOR SZDL, OBČINSKI SINDIKALNI SVET, OBČINSKI ODBOR ZB, OBČ. KOMITE LMS, OBO POČITNIŠKE ZVEZE IN VSE OSTALE DRUŽBENE IN POLITIČNE ORGANIZACIJE

Premalo telovadnic

POSVET PRISTOJNIH O PROBLEMIH TEMELJNE TELESNE VZGOJE V NAŠI OBČINI

Po posvetih o problemih temeljne telesne vzgoje v naši občini na za pristojnih republiških in okrajnih forumih in po posvetih posameznih organizacij naše občine je občinski svet za telesno vzgojo sklical posvet o tem s predstavniki občinskega sveta za šolstvo, sveta za telesno kulturo, zveze za telesno kulturo in aktiva učiteljev in profesorjev telesne vzgoje. Ob prisotnosti vseh je sejo vodil predsednik sveta za telesno kulturo tov. Anton Medved. Po pregledu sklepov in nekaterih pozitivnih misli z že prej omenjenih posvetov, so se diskutanti strinjali, da telesna vzgoja nikakor ne sme biti manjvreden predmet v današnji šoli. Pouk telesne vzgoje mora biti prav tak ali pa še bolj dosleden, kot je pouk drugih predmetov. Zato morajo imeti vse šole tudi telovadnice, ki naj se uporabljajo le za telesno vzgojo in ne za druge prireditve in namene, kar se pogosto dogaja. Ob tem naj citiramo še ugotovitve športnih psihologov, da se lahko matematičnih formul nauči otrok tudi pozneje, gibov in navad, ki si jih ni pridobil pri temeljni — šolski — telesni vzgoji, pa ne bo mogel nikoli nadomestiti. Posledice tega so šibko zdravje in ogromen odstotek raznih telesnih okvar; posebna komisija je namreč letos ugotovila, da ima več kot 60 odstotkov ljudi take okvare, ki bi se lahko odpravile ali vsaj ublažile prav s pomočjo pravilne telesne vzgoje v mladosti.

Da pa bo telesna vzgoja na šoli res enakovreden in pravilno upoštevan predmet, je kar največ odvisno od sposobnosti učiteljev in profesorjev telesne vzgoje. Naloga ravnateljev je le v tem, da jih v teh prizadevanjih podpirajo ali jih vsaj ne ovirajo. Le na ta način in s pravilnim ter požrtvovalnim delom bo naša telesna vzgoja pravo mesto v šoli in razumevanje pri starših.

Ob tej splošni razpravi je posvet ugotovil, da gre telesna vzgoja v naši občini po pravi poti. Čeprav še ni popolnoga razumevanja pri vseh, je na šolah naše občine telesna vzgoja urejena kot malokje v Sloveniji. Za to gre v prvi vrsti pohvala požrtvovalnim učiteljem in profesorjem telesne vzgoje, izredno razumevanje občinske zveze za telesno kulturo in seveda ravnateljem in kolektivom šol.

Kljub najboljši organizaciji v Sloveniji pa imamo še velike težave. Tako šola v Polju kljub sklepu, da se ne sme graditi novih šol brez telovadnice, te še nimajo niti — kot kaže — je ne bo še kmalu dobila. Podobno je tudi na šoli Vide Pregarčeve, medtem ko drugod telovadnice so, pa jih uporabljajo druge ustanove, podjetja ali organizacije v popolnoma druge namene ali pa vsaj motijo delo v njih. Telovadnica je učilnica in kot taka neobhodno potrebna.

Ob koncu je posvet pohvalil pravilno delo in pomoč občinske zveze za telesno kulturo šolskim športnim društvom in zaželel, da s takim delom še nadaljujejo.

S tem je bil ta res plodni in koristni posvet končan.

Ne bomo odstopali od začrtane poti

(Nadaljevanje s 1. strani)

»Obširno področje med Zaloško cesto in Kajuhovo ulico je rezervirano za gradnjo velikega stanovanjskega kompleksa, ki bodo v njem poleg cca. 400 stanovanjskih enot še potrošniški center in prostori za komunalne: vzgojne, kulturne in druge potrebe. Z gradnjo pričnemo v prihodnjem letu, gradili pa bomo v več etapah.«

Ali so predvidene v l. 1963 večje investicije v moščanski industriji?

»Od obstoječih industrijskih podjetij ni več mogoče pričakovati večjega produkta. Zato pa bomo podprli rekonstrukcijo že obstoječih industrijskih objektov, in sicer tovarne kleja, Saturnusa, Papirnice Vevče, Emone in nekaterih drugih. Če bo že izdelani elaborat za novo tovarno oziroma rekonstrukcijo in proizvodno presmeritev sedanje kemične tovarne uspel tako pri pristojnih republiških organih kot pri gospodarski banki in nekaterih izvoznouvoznih podjetjih lahko pričakujemo največjo gradnjo prav na tem področju, gradnjo ki bo

poleg narodnega dohodka vplivala tudi na strukturo prebivalstva v Mostah.

Druga večja investicija je gradnja toplarne, za katero je predvidenih 12 milijard dinarjev. Z intenzivnimi deli bomo tu začeli leta 1963.«

Moščanska skupnost je edino lokalno informativno sredstvo v občini. List poznate in imate o njem tudi svoje mnenje. Bi nam kaj povedali o njem?

»Moščanska skupnost mnogo pripomore k obveščanju in informiranosti občanov. Na sploh sem z listom zadovoljen, vendar pogrešam prispevkov o problematiki naših podjetij. Tu je toliko novih in aktualnih vprašanj, ki zanimajo tudi vse ostale občane, živeče izven samega dogajanja!

Zaradi pomembnosti lista mora Moščanska skupnost uživati vso podporo pristojnih organov, pa tudi ljudskega odbora in njegovih upravnih organov, saj le-ta lahko seznanja občane o mnogih pomembnih vprašanjih. Ker razpolagajo upravni organi s po-

membnimi podatki in so s problematiko na posameznih področjih najbolj seznanjeni, je treba med glasilom in našimi službami vzpostaviti kar najboljši kontakt in sodelovanje, za kar se bom tudi osebno zavzel.

Želim, da bi to glasilo postalo vsebinsko še bogatejše; postane naj zrcalo, v katerem se bo odražalo vse naše življenje. Moščanska skupnost mora tako po vsebinski kot po oblikovni plati zadovoljiti slehernega občana.«

Povejte še karkoli iz vašega osebnega življenja!

»Zadnje tri mesece o svojem osebnem življenju, ki ni vezano na predsedniško delo, skoraj ne morem govoriti. Spoznal sem mnogo prizadevnih in sposobnih ljudi, katerih cilj je napredek naše občine. Tudi sam sem Moščan, saj sem svojo mladost preživel v Vevčah. Vedno sem se zanimal za šport, nekaj sem bil vsestranski športnik. Zato se za to področje — tu še vedno delam kot funkcionar — še s posebno vnemo, ki je lastna ravno športnikom — tembolj zanimam in želim, da bi tudi v naši občini postal šport kar najbolj množičen. Le zdrava osnova in množičnost lahko rodita velike uspehe. Čeprav sem predsednik smučarske zveze Slovenije, ne vidim samo smučanja kot edine športne panoge; razumevanje imam za vsako športno dejavnost in želim, da bi tudi moščanski športniki dosegli v letu 1963 čimvečje uspehe.«

Statut naj bo odraz naših razmer, potreb in možnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

noma splošne narave; npr. organizacija skupščin, svetov in komisij, menjava ljudi na voljenih položajih, v skupščinah, gospodarstvu in družbenih organizacijah, privatna lastnina in v tej zvezi zemljiški maksimum in minimum, dedovanje itd. Zelo konkretna pa so bila nekatera vprašanja o funkcioniranju, programu in materialni osnovi krajevnih skupnosti, o notranji zakonodaji delovnih organizacij, produktivnosti in delitvi ter še posebej ponekod o odgovornosti voljenih predstavnikov oziroma predstavniških organov.

Kaj so pokazale dosedanje razprave o ustavi in statutu?

Predvsem to, da so potekale boljše tam, kjer so razpravo in študij vodili aktivni organizacij SZDL na terenu ter sindikat v delovnih organizacijah in družbenih službah z lastnimi silami, svojim prilikam primerno in so šele ob zaključkih povabili predavatelja delavske univerze ali nekoga, ki je dal njihovim razpravam širši okvir, in to predvsem na ta način, da je skušal odgovoriti na odprta vprašanja in z udeleženci izmenjati in vskladiti različna gledišča. Tako bi po prvotnih dogovorih in priporočilih morale potekati tudi razprave o obeh ustavih in statutih, prilagojene specifičnim prilikam terena, delovne organizacije ali javne službe.

Razprave o ustavnostatutnem materialu pa so v mnogih primerih bile preveč splošne in ponekod tudi predolgo v zaprtem krogu organizacij samih. Kljub temu so v večini primerov le dosegli, da so se občani seznanili z bistvom in načeli tega tako važnega družbenega gradiva.

Kakšne pomanjkljivosti ima naš prvi predlog občinskega statuta?

Izdelan je bil že takrat, ko še ni bilo zbrano niti gradivo za obe ustavi. Zato gradivo so z mnogo strani ne samo izpopolnjevali, ampak tudi bistveno spreminjali. Razen tega so podobne statute za več občin izdelali uslužbenci ljudskih odborov kar v ožjem krogu. Le slaba tretjina statuta obravnava družbenoekonomske odnose in javne službe v občini; ostali del predloga pa je posvečen skupščinskemu organu, svetom, organom uprave ljudskega odbora, varstva zakonitosti ter končnim določilom. Marsikaj od tega bi se — razen bistvenega — dalo urediti z internimi poslovniki teh organov. Statut pa je v bistvu sporazum med ljudmi na ravni komune. Zato mora biti odraz razmer, možnosti in posebnosti, ki se kažejo na svoj poseben način tudi v naši občini. Saj nam je znano, da so šele zdaj bistriji pojmi o vlogi, pomenu, načinu delovanja in materialni osnovi krajevnih skupnosti, zdravstva, kulture in prosvete, športa (posebno rekreacije), nekaterih vrst šolstva, komunalne skupnosti socialnih zavarovancev, nekaterih oblik varstva in vloga kreditnega sistema in v tej zvezi komunalne banke ter integracije. Nekatera izmed vprašanj so stara, vendar nerazčiščena, druga pa nova in toliko aktualna, da bi njih rešitev v komunalnem sistemu težko pogrešali brez posledic. Občinski statut mora biti konkreten in povezan z ustavnimi določili, hkrati pa mora pustiti prosto pot nadaljnjemu programu. To je pa še važnejše za delovne organizacije in krajevne skupnosti.

Kako organizirati nadaljnje razprave?

Razprave, ki se po prvotnih programih niso končane, naj občani skladno s temi priporočili zaključijo, drugod pa naj jih zo-

pet poživijo in nadaljujejo. Predvsem pa naj ne bodo več toga predavanja o ustavi in statutih, ampak razgovori in posvetovanja občanov na terenu in v delovnih organizacijah. Občani naj v razpravah obravnavajo za njih važna vprašanja, specializirana po interesnih skupinah, o mestu in vlogi funkcioniranja njihovih krajevnih skupnosti, v šolstvu, kulturi, zdravstvu, varstvu in podobno. V delovnih organizacijah pa naj razpravljajo o njihovi notranji ekonomiki, nadaljnjih možnostih kakovitnejšega razvoja ter odnosa do komune in obratno. Pobudniki teh razprav naj bodo na terenu krajevne organizacije SZDL ob pomoči predstavnikov ostalih organizacij, društev in ustanov, v delovnih organizacijah pa sindikati. V občinskem merilu bo razprave o vseh važnejših vprašanjih organiziral občinski odbor SZDL v sodelovanju s sindikatom in občinsko statutno komisijo.

Občani naj razpravljajo in se posvetujejo o vseh važnih — posebno pa o perečih vprašanjih. Vodje razprav morajo poznati bistvene značilnosti ustavnih osnutkov. V razpravah naj občani rešujejo ali nakazujejo odprta vprašanja, rezultat takšnih razprav pa bo prispevek k izboljššanemu funkcioniranju celotnega našega komunalnega sistema v občini ter vsebinsko kvalitetni statuti občinskih, delovnih organizacij in krajevnih skupnosti.

Gradivo s teh razprav in predloge ter odprta vprašanja pošiljajte na občinski odbor SZDL v dom družbenih organizacij Mostel.

Moščani sprašujemo in odgovarjamo

ŠE O KULTURNI DEJAVNOSTI V NAŠI OBČINI

Položaj in vloga mladinske godbe in pevskega zbora

Sredi poživljenega razpravljanja o kulturnem življenju po občini v luči nove ustave je sklenilo uredništvo našega lista povabiti na razgovor nekaj tovarišev — sodelavcev mladinske godbe in mladinskega zbora, ki sta nedavno tega zopet nastopila na proslavi Dneva republike. V tajništvu moščanske glasbene šole, v kateri sestav spada tudi mladinska godba, so se zbrali tovariši: Rudolf Starič, kapelnik mladinske godbe, Jernej Habjanič, pevovodja mladinskega pevskega zbora na osnovni šoli Vide Pregarčeve in učitelj na glasbeni šoli ter člani mladinske godbe študenta Peter Kozmik, tensorsaksofonist in Jože Završnik, tenorist ter kovinostrugar Vinko Colarič, B-basist. V živahnem razgovoru smo izmenjali nekaj misli, ki jih posredujemo našim bralcem:

RUDOLF STARIČ:

Glasba je govornica vseh narodov. Preneseno v občinska merila ima torej glasba največ realnih možnosti, da zaživi z občani v kar najtesnejšem stiku. Tega smo se zavedali, ko smo pred dobrimi štiri leti začeli misliti na godbo in se je na razpis javilo toliko mladine, da smo lahko takoj začeli zrednim delom. Seveda pa je formiranje takega kulturnega telesa zahteven in dolg proces. Vsak član godbe mora najprej toliko obvladati svoj instrument, da lahko sam nekaj zaigra, potem lahko šele doda svoj delež v nekaj manjšem ali večjem sestavu. Od godbe LM smo dobili instrumente (lani smo dobili nove in je staro garnituro prevzela šola za svojo uporabo), članom godbe je občina omogočila brezplačno šolanje (to ugodnost imajo še danes), glasbena šola pa je prevzela šolanje in nudila prostor (to dela še sedaj).

Tako smo lahko že čez 2 leti prvič javno nastopili in od takrat se nam širi področje našega delovanja. Dobro se namreč zavedamo uvodne misli in bi jo želeli tudi vedno bolj uresničevati. Nastopajo pa objektivne težave: potrebe komune se tudi v tej smeri večajo, mi sami bi želeli pokazati vedno več in bi radi posredovali tudi zahtevnejša in lepša dela — to pa zahteva vedno več skupnih vaj. Osnovno vprašanje je torej dobiti okrog 50 mladih godbenikov skupaj na vajo. Tu so namreč učenci osnovnih šol, dijaki in študentje, ki imajo ali deljen pouk ali celovečernega, poleg delavcev iz različnih delovnih organizacij, ki imajo delo razdeljeno na več izmen! Tako pridejo v poštev le večerne ure in nedelje; pričakujemo pa večjega razumevanja razrednikov oz. ravnateljev ter sploh večje povezave z vodstvi tistih delovnih organizacij, kjer delajo naši godbeniki. Naše gojence bi morda npr. veljalo oprostiti glasbene vzgoje na splošnih šolah, saj se vzgajajo in učijo na strokovni šoli. Tu bi rad opozoril tudi na vlogo mladinske organizacije, ki naj bi se bolj poglobila v celotno problematiko glasbenega življenja v komuni in bi med drugim našla tudi več razumevanja za ansambelsko igranje in probleme, ki z njim nastopajo. Pri tem mislim

tudi na vlogo LMS po razredih in podjetjih, kjer smo pravzaprav dobili prve — številne — člane za našo godbo, sedaj pa ni čutiti dovolj pobud že npr. za redni, stalni dotok novih gobenikov. Prepričan pa sem, da je v prenekaterem fantu družbena zavest usmerjena v glasbo, a je prepuščen stihiji.

Stiki s SZDL so močnejši in Svoboda bo tu imela vedno večjo vlogo. Teren in čas namreč postavljata tudi pred godbo nove in večje zahteve. Svoboda bo kupila več notnega materiala na

v premaloštevilnih in prenatrpanih dvoranah drugje v mestu ne pride do kart za koncert, opero, dramo, kino itd. V kulturnem domu pa bi lahko imeli izmenoma na programu zdaj to zdaj ono kulturno in seveda tudi druge prireditve. Stara kino dvorana ni akustična in bi jo morali popraviti. Sicer pa jo zelo rabi glasbena šola za interne nastope, v njej pa bi seveda bile — kot do sedaj — tudi javne prireditve.

JERNEJ HABJANIČ:

Pri glasbenem pouku v osnovni šole želimo predvsem vzgojiti v slehernem mladem človeku odnos do glasbe kot umetnosti ali z drugo besedo vzgojiti želimo vsaj poslušalca, ki mu bo glasbena govornica v nadaljnjem življenju vrednota, katero bo razumeval in dojemal. Šolanje na glasbeni šoli je pa stvar nagnjenja in sposobnosti. Mislim, da je povezava naše osnovne šole z glasbeno na lepi višini — kot vem, so tudi strokovnjaki z glasbene šole pripravljeni pomagati nam na osnovnih šolah, če je oz. če bo potrebno.

Zborovsko petje na osnovni šoli

Težje je drugo dejstvo: naš zbor iz leta v leto zapuščajo že vpeti glasovi in takorekoč začnemo vedno znova. Zato smo letos napravili poskus: lanske oziroma prejšnje člane osnovnošolskega zbora, ki so sedaj že po različnih drugih šolah ali službah, smo pozvali k sodelovanju v mešanem zboru, ki ga ustavljamo tu pri glasbeni šoli. Odzvali so se skoraj sto procentno — okrog 40 jih je — in je upati, da bo tako nastal pevski zbor takih kvalitiet, kakršnih so že bili pevski zbori v Mostah. Mutacija je torej samo za leto, dve prekinila delo in sedaj lahko že kar nadaljujemo z delom tam, kjer smo ostali na osnovni šoli.

Za Dan republike smo pripravili več 1- do 2-glasnih pesmi. Vsebinsko smo bili seveda vezani na namen proslave, glasovno pa na zgoraj omenjeno stalno menjavanje pevcev, kar je bilo morda tudi nekoliko čutiti pri izvajanju. Sicer pa se učimo predvsem 3-glasnih pesmi.

Z godbo sodeluje naš zbor od lani. Za to zvrst sodelovanja pa manjka notnega materiala; delno ga je treba celo transportirati skoro vsega za instrumentirati. Za prihodnje leto imamo obljubljeno, da bodo taka dela tudi tiskali. Zanimivo pa je, da otroci radi pojejo kljub vsem radijskim, TV,

Tudi pri vajah je treba resnosti in zbranosti

Nizozemskem. Čutimo pa pomanjkanje domačih del; drugi jugoslovanski narodi so tu na boljšem. Bolj pereč je problem kulturnega doma — s kinodvorano stvar ne bo rešena. Menim, da bi vsa moščanska javnost pozdravila tak kulturni dom, ki naj bi v njem imel prostore tudi kino, pa tudi godba, dramska in različne druge sekcije. Tako bi naš občan prišel do različnih kulturnih in drugih prireditev, do katerih sedaj ne pride iz enostavnega vzroka, ker

pa zahteva množičnost. Pri tem smo vezani na mutacijo (največkrat nastopa pri učencih v 7. in 8. razredu) in na dejstvo, da je petje v zboru prostovoljna dejavnost, ki pa pri pevcih naše šole ni edina; pri več kroških istočasno seveda nekdo enostavno ne more biti. Tudi pri nas je težava s skupnimi vajami in je edino večer tisti čas, ko lahko skupaj zapojemo. Ker pa so pevci še otroci, so vsaj delno razumljive pripombe staršev glede obiska vaj.

opernim itn. oddajam — dokaz več, da bodo ljudje tudi naprej radi peli (in igrali); seveda pa je treba tu skrbnega vodstva in res pravega amaterstva, ne diletantstva! Kot za godbo pa tudi tu velja: čimveč nastopov, čimveč skupnega dela.

R. STARIČ:

Na pomlad pripravlja godba prvi samostojni koncert. V maju pa bo v Celju republiško tekmo (Nadaljevanje na 8. strani)

Občina Moste-Polje ima dve lastni obmorski bazi za letovanje predšolskih in šolskih otrok. V Zambratiji pri Savudriji in Pucugu nad Strunjanom lahko naenkrat letuje 150 otrok. Četudi nimajo lastne višinske baze, lahko moščanski otroci vsako leto letujejo tudi v Polhovem Gradcu, kjer imajo v šoli lastno opremo in 90 postelj. V vseh treh bazah lahko torej naenkrat letuje 240 otrok — v treh izmenah torej 720 otrok. Kapaciteta teh domov pa bi se lahko še znatno povečala, če upoštevamo, da je junij do šolskih počitnic in september do šolskih počitnic najprimernejši prav za predšolske otroke, ker še pač ni take vročine oziroma ta že pojenjuje. Če vemo, da je v občini skoraj 7000 otrok, starih do 15 let, in jih je od teh ekoli 700 letovalo v bazah, pol toliko s starši v raznih sindikalnih domovih in če upoštevamo podatek iz prejšnjih let tudi za to leto, da je bilo približno 800 otrok na počitnicah pri raznih sorodnikih na deželi nam bo torej jasno, čemu se prav o počitnicah toliko otrok potika po ulicah, na neurejenih igriščih, kjer je nadzorstvo organizirano ali pa tudi ni. Prav zato si je občinska komisija za letovanje več let prizadevala, da bi dobila lastno bazo za dnevna letovanja otrok. Z razumevanjem in denarni pomočjo ObLO Moste-Polje je bila letos dograjena baza na Gmajni pod Golovcem. Stala je 13 milijonov dinarjev in razpolaga s kuhinjo, kjer se lahko pripravi do 300 obrokov, s shrambo,

vemo, da baza poleti ni bila izkoriščena in da stoji zdaj prazna in sprašujemo se, če bo tako ostalo tudi v bodoče. Do pred kratkim, ko je občinski odbor SZDL Ljubljana-Moste-Polje sklical razgovor o možnosti razvoja počitniške baze za dnevna letovanja na Gmajni, ni bilo videti nič kaj rožnato, saj se je že nekdo domislil in predlagal, da bi čudoviti paviljon uporabili za bife! Da se razumemo: ne izključno, le v nekaki koordinaciji: sedaj eni, sedaj drugi. Morda čez dan otroci, zvečer pa... Pri taki skupni uporabi prostorov je izid že naprej jasen. Toda naj v občini še tako primanjkuje prikupnih gostinskih lokalov, edino otroško bazo menda res ne bo treba zaradi nerenatabilnosti spreminjati v bife!

Človek nehote razmišlja o tem, kako na raznih skupnih sestankih v šolah razpravljamo o vseh mogočih kvarnih vplivih na našega otroka, poznamo taka »kužna« mesta, kot so ulica itd. — ali ne bi morda kdaj razpravljali tudi o tej bazi, ki je tako rekoč pred nosom in bi naj bila tudi neka pomoč šoli in staršem? Mar ne bi organizirali nekaj od številnih športnih dni, s katerih se otroci vračajo kdaj pa kdaj tudi prašni in utrujeni, tudi na Gmajni? Ali ne bi mogli tu otroci — ob pravilni organizaciji — sami urediti nekaj tega, česar delovna brigada, ki jo je organiziral občinski mladinski komite, še ni uredila ali pa nekaj, kar je predvidenega, da bi se dodalo ali izpopolnilo? Šole na primer vsako

vsem pa za industrijski center Most, kjer je 3659 otrok, ki nimajo kje prebiti prostih dni. Lokacija je bila izbrana glede na oddaljenost od centra (2 km), ker tam ni prometa, ni vsakodnevnega burnega utripa življenja in je Gmajna pravzaprav dolinica, ki se zajeda v gozdove. Obsodila je domnevo zaradi odpadnih voda in obžalovala, da se med gradnjo, pozneje pri urejanju in navsezadnje takrat, ko je baza poleti že delovala, nihče od prizadetih ni potrudil in se na pravem kraju prepričal, da se v potok ničesar ne izteka. Ko je govorila o tem, da so bila poleti organizirana zbirališča za Gmajno, a otroci niso prihajali, je dejala: »Društva na terenu in stanovanjske skupnosti niso ničesar storili, da bi zainteresirali starše!«

Tov. FRANCKA DOLENC: »Pri ustanavljanju take baze nas je vodilo predvsem troje: a) ugotovitve, da je porast kriminala in raznih asocijalnih izpadov največji o počitnicah, b) urbanistični načrt Most; s prilivom novega prebivalstva je predviden tudi porast števila otrok in zaradi njih tudi povečani problem varstva in c) ker je nemogoče garantirati stalno varstvo vseh otrok, je treba probleme reševati s cenejšim varstvom. V kolonijah, kjer letuje malo otrok, stane tritedenska oskrba 14.000 dinarjev; v bazi pa, kjer bi naj bila večina otrok do 8. ure zjutraj do 16. ure popoldne, se lahko oskrba zelo poenostavi in poceni.« Predvsem pa je tov. Dolenceva opozorila na veliko vzgoj-

nas,« je rekel tov. Strašek, »da je ob taki ogromni potrebi še kdo, ki bi rad bazo spremenil v gostišče.« Obsodil je tudi neosnovano paniko okrog te baze, ki je bila v prvi fazi res dokončana v začetku poletnih počitnic in morada zato do sedaj res ni bila izkoriščena; naravno je, da rabi vsaka stvar nekaj časa preden začne zares služiti svojemu namenu.

Tov. FANI TOMIČEVIČ je opozorila na previdnost in odsvetoval, da bi pri uporabi baze mešali otroke in odrasle, ker bi se ustanova tako izrodila. Tudi ona je podprla takojšnjo izvolitev šestih ljudi, ki bi naj izdelali program oziroma urnik baze in z njimi pismeno seznanili varstvene ustanove, šole, hišne svete, krajevne in stanovanjske skupnosti, športna društva, taborniške organizacije itd. Priporočila je, da bi naj preko te okrožnice seznanili starše s celotno organizacijo dela in življenja na Gmajni; prav tako pa morajo starši vedeti, če lahko otroka pošljajo samega ali če bo hodil le v organiziranih skupinah. Zaradi majhne oddaljenosti je priporočljivo oboje.

Posvetovanje je s konkretnimi zaključki jasno in nedvomno ovrglo vsak pomislek, da se baza ne bi mogla izkoptati iz začetnih organizacijskih težav in zaživel preko vseh pričakovanj in predsednik socialistične zveze je ob zaključku dejal: »Želeli bi si tako blizu in vendar v takem za- tišju, več takih baz. Baza je na-

NEIZKORIŠČENA BAZA NA GMAJNI

dvema sobama za dejavnost ob slabem vremenu, pokrito lopo, sanitarijami ter shrambo za orodje in igrala. Po prvih objektivnih težavah — predvsem zato, ker je bila baza odprta, ko so otroci že bili na počitnicah oziroma so si starši že uredili varstvo, ne računajoč s tako možnostjo — se je tudi pri tem začelo natanko tako kot je pri nas že skoraj kar v navadi. Najprej so se začeli oglašati posamezniki, čes, da je baza predaleč. Niso pa pomislili, da so se pred leti naši otroci vozili na Soru, torej še neprimerno dlje. Trditve je neutemeljena tudi zato, ker pač v središču industrijskih Most ne more nihče pričakovati rekreacijskega centra in je torej najbolj naravno in logično, da je bil urejen pod Golovcem. Namenjen je otroku, ki bi se v šolskih počitnicah podal na zbirališče, od koder bi zapeščil z vzgojiteljico pol ure daleč. Ali je to res preveč, če pomislimo, da je ta otrok vse leto živel v tesnem stanovanju ali pa se podil po prašni ulici. V bazi je bilo organizirano varstvo in delo z otroki; tod je dobil otrok 2 malici in kosilo, zvečer pa se je vračal domov spet pod nadzorstvom — razigran, navžit sonca, sproščen in poln doživetij k staršem, ki jih ta dan ni morila skrb, kaj neki je počenjal njihov otrok čez dan. Tak dan bi torej moral biti vreden 150 din, čeprav pravijo nekateri, da ni in baje zato niso pošiljali otrok na Gmajno. Prepričani pa smo, da večina staršev niti pojma nima, kje je ta Gmajna in kako je tam. Da tam ni prometa, da je poleg gozd, da teče mimo potok, da je tam majhna skakalnica, da bo do poletja bazen in da bo vsako leto več športnih objektov! Vsi pa že

leto organizirajo smučarske tečaje po Gorenjskem; morda bi se z mnogo stroškov lahko otroci sankali, smučali in skakali doma. Letos se nam je zima že posmehnila: koliko otrok je 5 dni novembrskih počitnic preživel doma, ker jih še nismo uspeli navaditi, da imajo pod Golovcem svoje prostore, okrog in okrog pa vse tisto, kar jih pozimi mika. Sam od sebe otrok ne bo šel, treba ga je tja napatiti. Šele potem, ko se bo otrok navadil hoditi na Gmajno, bo zbudil tudi zanimanje staršev, saj vemo, da nas nihče ne more tako zainteresirati kot prav otroci s svojim navdušenjem.

Ravno na tem posvetovanju, kjer so sodelovali od predsednika socialistične zveze, zveze prijateljev mladine, ravnateljev moščanskih šol, zastopnikov sveta za varstvo družine, skratka vseh, ki jim skrb za otroka ni samo služba temveč tudi še kaj več, pa do zastopnikov terena Štepanja vas, so ugotovili, kako srečno roko je imel tisti, ki je posegel v problem Gmajne.

Tov. TONE HEGLER je takoj v začetku povedal: »Štepanja vas negoduje, ker je Gmajna neizkoriščena; bojji se, da bi jo »naprtili« krajevnimi skupnosti; otroške varstvene ustanove ne potrebuje; domneva, da so bile odpadne vode napeljane v potoček, ki teče mimo baze in ga niže uporabljajo prebivalci za pranje perila.«

Tov. MARIJA GRUDNOVA: »Nikoli ni bilo rečeno, da bi bazo prevzela stanovanjska skupnost Štepanja vas, če pa je baza že v lastni stanovanjski skupnosti Kodljevo.« Tov. Grudnova je dalje povedala, da je bila baza zgrajena za potrebe cele občine, pred-

no vrednost baze kakor tudi na preventivno kreacijo v boju z naraščanjem mladinskega kriminala ter pozvala svet za varstvo družine pri ObLO Moste-Polje, ki se naj kot koordinacijski organ angažira, da bo baza oživila.

Tov. AVGUST FLEGAR je dejal, da je zanimanje staršev za zimska letovanja ogromno. Če bi šola imela program, bi lahko z dnevnimi letovanji in manjšimi stroški (ob primerni zimi seveda) na Gmajni marsikaj organizirala. Zanimal se je tudi, če bi se dalo sarkališče oziroma skakalnico urediti do semestralnih počitnic.

Tov. ŠTEFAN TROBIŠ je menil, da bi šola zares lahko Gmajno s pridom uporabljala, vendar je treba neke stvari še urediti, da bo postala otrokom privlačna. Predlagal je, da bi v akcijo pritegnili tabornike, ki so sicer mlada, toda zelo prizadevna organizacija.

Tov. VILI STRAŠEK je predlagal, naj se takoj sestavi akcijski odbor, ki bi v občinskem merilu sestavil program: a) kako bi Gmajno takoj izkoriščali, b) kaj naj bi reševali pozneje. »Boli

menjena otrokom in pritrjujemo mnenju, da je treba izključiti vsako večerno izkoriščanje. Vesel sem, da ste kar tu osnovali štab, ki bo pri svetu za varstvo družine izdelal program dopoldanskega in popoldanskega oziroma celodnevne izkoriščanja baze. Predlagam, da sestavimo predlog za doinvestiranje baze in veseli smo, ker se bo tov. Hegler zavzemal, da bodo igrala z opuščene igrišča prenesli na Gmajno, kakor tudi da bo na terenu povedal, kako je z bazo na Gmajni. Kot je bilo predlagano, je takoj nastaviti človeka, ki bo kuril prostore in mladim obiskovalcem ob vsakem času lahko posvetil svoj čas in ponudil malico po najnižji možni ceni.«

Zares je to posvetovanje enoglasno dokazalo tudi to, da si nikakor ne bi smeli dovoliti vprašanja: čemu je bila baza dograjena! Kvečjemu bi se morali zagovarjati, ker je nismo izkoriščali. Zakaj? Morda zato, ker včasih vsi, od staršev pa tja do zadnje družbene organizacije, domnevamo, da neki problemi niso naši problemi. Zatisckamo oči, ker je tako udobneje, potem pa se čudimo in če je prilika, še neodgovorno kritiziramo!

Uredništvo Moščanske skupnosti

želi vsem bralcem in sodelavcem
srečno novo leto 1963

Ali je stanovanjska skupnost dobila svoje mesto v komuni in družbeno političnem življenju?

V svojem prispevku ne nameravam zmanjševati doseženih uspehov stanovanjskih skupnosti v dosedanjem delu in razvoju. Potrebno pa je nanizati nekatere probleme in težave, s katerimi se stanovanjske skupnosti dokaj pogosto srečujejo.

Pravna ureditev stanovanjskih skupnosti

Pravno osnovo delu stanovanjskih skupnosti dajejo splošni zakon o stanovanjskih skupnostih, njihovi statuti ter statuti ObLO. Prvi statuti stanovanjskih skupnosti niso uspeli. Nekateri so bili izdelani še pred sprejemom splošnega zakona o stanovanjskih skupnosti; tudi občinski statuti niso urejali te materije. Razen tega ni bilo dovolj prakse, da bi posamezne institucije v statutih obdelali in nakazali razvojno smer. Pri razvoju stanovanjskih skupnosti bi lahko govorili o dvel skrajnostih. Ene so v statutih obdelale celotno problematiko stanovanjskih skupnosti s tem, da so kratko malo prepisovale člene in institucije zakonskih predpisov brez vsebinske, pravne, kronološke povezave; druge pa se v statutih samo sklicujejo na zakonske predpise, predvsem na splošni zakon o stanovanjskih skupnostih. Zaradi tega so nastale v statutih razne vrzeli, nasprotja, površnosti in celo protizakonitosti. Npr.: statuti jemljejo ali pa kratkajo pravice delovnemu kolektivu, ki mu jih daje zakon o delavskem samoupravljanju, ali se te materije kratko malo izognejo. Občinski statuti obravnavajo le dolžnosti, premalo pa pravice stanovanjske skupnosti. Statuti stanovanjskih skupnosti

premalno obravnavajo smer razvoja servisne dejavnosti; v njih ni dovolj obdelano področje, kaj je uslužnostna dejavnost niti ne prepovedujejo obrtne dejavnosti. Zaradi takih pomanjkljivosti je bilo ponekod čutili tendenco razvoja v obrtno dejavnost ali pa v privesek industrije. Prav tako ni dovolj obdelan odnos občina — stanovanjska skupnost. V praksi prihajamo do težav pri prenosu posameznih zadev in — kdo naj na občini načelno rešuje nastajajoče probleme? Sedaj je za to določen oddelek za splošne in notranje zadeve, kar pa ni najboljša rešitev. Pri prenosu nalog se premalo upošteva sposobnost stanovanjske skupnosti; to se dela preveč aktivistično, premalo pa organizacijsko, kadrovske in finančne. Zaradi tega se dogaja, da občinski organi pošiljajo stranke in nekatere zadeve stanovanjski skupnosti, ki pa mnogokrat ni sposobna stvar rešiti. Stanovanjska skupnost ima le dolžnost zbrati in utemeljiti predloge za socialne podpore in drugo; prav pa bi bilo, da ima tudi določene pravice. Pri tem moramo seveda preprečiti, da bi stanovanjska skupnost postala le podaljšana roka ObLO.

Materialna in finančna osnova

Kjub temu, da obstojajo stanovanjske skupnosti že več let, niso še premagale in rešile vseh začetnih težav, kot so: organizacijsko delo, strokovno in organizacijsko usposobljeno tajništvo (ali urad, kot nekateri predlagajo namesto tajništva), prostori finančna sredstva in drugo. Nekateri stanovanjske skupnosti so dobile le po 100.000 do 300.000 din dolgoročne kredita in nekaj strojev, orodja ipd. Zavedati se moramo, da je vsak začetek težaven, posebno še takrat, kadar iščemo poti in organizacijske oblike; in ra-

zumljivo je, da je tudi primerno drag. Dotacije običajno dobivajo stanovanjske skupnosti v obliki in višini tajnikove plače. Bolje bi bilo, da se dotacije dodeljujejo po obsegu dejavnosti stanovanjske skupnosti s področja družbenopolitične dejavnosti. Taka oblika financiranja je nujna vsaj v začetku, dokler se ne uredijo in organizirajo drugi viri financiranja, ki jih predvideva zakon, kot so: samoprispevek občanov, pomoč gospodarskih organizacij, večja udeležba servisne dejavnosti, hišni sveti in drugo.

Servisi stanovanjske skupnosti

Dohodki servisov so edini in osnovni vir dohodkov stanovanjske skupnosti. Omeniti pa moramo, da ne kaže iz servisne dejavnosti zahtevati in pričakovati večjih sredstev za kritje ostalih potreb skupnosti, ker s tem zvišujemo cene uslugam; to pa ni namen servisne dejavnosti. Tu je eden od vzrokov, da se pri vseh stanovanjskih skupnosti v večji ali manjši obliki kaže tendenca obrtne dejavnosti in lov za visokim zaslužkom, kar je pa neljalna konkurenca obrtništvu in v osnovi tudi nezakonito. Seveda moramo vzroke za to tendenco iskati tudi v nepravilnem pojmovanju vloge stanovanjske skupnosti. Servisna dejavnost mora

ostati v okviru uslug za potrebe občana, družine, gospodinjstva in drugo. Servisna dejavnost se mora bolj orientirati in povezati s hišnimi sveti za popravilo in vzdrževanje zgradb, pomoč gospodinjstvu, družini, urejanje in vzdrževanje otroških igrišč ter v ta namen sklepati pogodbe s hišnimi sveti. Razen servisne dejavnosti se pred stanovanjske skupnosti postavljajo še druge, obsežne in odgovorne naloge, ki so pa po večini zanemarjene, ali bolje rečeno nerazvite, ker stanovanjske skupnosti vidijo družbenopolitično dejavnost le v servisni dejavnosti. Samoupravljanje občanov v stanovanjski skupnosti bi moralo priti bolj do izraza in za-

nimanja prav v družbenopolitičnih službah, kot je otroško varstvo, pomoč materi in družini, socialno varstvo, kulturno-prosvetno delo, družbena prehrana, civilna zaščita in podobno. Na tem področju dela pa odgovornost in zavest občanov odpove ali se pa izčrpa le v lepih idejah in nasvetih. Sveti stanovanjskih skupnosti bi morali prek izvršilnega odbora, komisij in odborov to področje dela poživiti in razviti. Vendar je ponavadi tako, da se s tem ubada le nekaj najaktivnejših članov, ki pa vsega ne zmorejo in nato še sami popustijo. Vzemimo za primer delo sveta stanovanjske skupnosti Moste. Svet je bil v tem letu sklican šestkrat, vendar je bil sklepčen le enkrat. Zato so misel o nadaljnjem sklicevanju sveta opustili kot nekoristno in neizvedljivo.

Nadalje bi moralo delati pet komisij in odborov, vendar se je v tem letu sestala le ena komisija. Na podlagi tako neodgovornega dela bi morala biti svetu izrečena nezaupnica in bi morali občani člane sveta na zboru volivcev odpoklicati, ker svoje dolžnosti niso opravili, ne pa čakati, da dobe razrešnico po preteku mandatne dobe. Potrebno in nujno bi bilo, da bi delo sveta stanovanjske skupnosti Moste na prvem zboru volivcev kritično obravnavali.

Ta ocena in kritika ni namenjena vsem stanovanjskim skupnostim v območju občine Moste-Polje, vendar se podobne slabosti in problemi več ali manj pojavljajo tudi pri ostalih stanovanjskih skupnostih.

Sedaj so v teku priprave za dopolnilne volitve organov stanovanjskih skupnosti; zato je pričakovati od občanov, družbenopolitičnih organizacij in vodstev več odgovornosti in resnosti pri izbiri in kandidiranju novih občanov.

Pavel Jež

Nova varstvena ustanova

Pri stanovanjski skupnosti Jarše je bila 29. novembra odprta nova vzgojno-varstvena ustanova. Z gradnjo so pričeli 1958. leta, a so morali zaradi pomanjkanja sredstev večkrat prekiniti. Starši in otroci tega novega naselja so najbrž težko pričakovali dan, ko bo ustanova odprta, zdaj pa so se nekateri tu že udomačili, kakor da so že zdavnaj tu. Če pomislimo na preneko varstveno ustanovo, ki gostuje v skopo odmerjenem, funkcionalno neodgovarjajočem

ljica ob 7. uri ponudi čaj oz. mleko, sicer pa ima ob 9. malico. Ob enih je kosilo; za sedaj ga prinašajo iz šole V. Pregarčeve, ko pa bo dograjen dom Angelce Ocep-kove pa ga bodo nosili od tam. Če otrok ostane do 18. ure, dobi lahko malico tudi popoldne. V ceni 4400 dinarjev je všteta malica, kosilo in varstvo od pol šestih zjutraj do šestih popoldan. Za zdaj prevladujejo šolski otroci, ki se v ustanovi zadržujejo le pol dneva, toda čudovite bele po-

prostoru, na opremo, ki dostikrat ne odgovarja več in na neštete probleme, ki jih te ustanove rešujejo iz dneva v dan, tedaj šele vidimo, kaj pomeni, če je nekaj že od vsega začetka zgrajeno s premislekom in z jasnim namenom. Dom lahko sprejme 80 otrok (od 6. meseca do 14. leta starosti). Otroka prineso oz. pride že ob pol šestih zjutraj in lahko ostane v domu do 18. ure zvečer. Če otrok ni jedel doma, mu vzgojite-

steljice, previjalne mize, prave otroške banjice čakajo tudi na najmlajše. Zares; tod se matere ne bodo mogle pritoževati, da družba ni poskrbela za njihove otroke.

Ker je varstvena ustanova šele začela delovati, je razumljivo, da njene zmogljivosti še niso popolnoma izkoriščene. Zato bodo vodstvo ustanove krajevna skupnost in druge družbene organizacije morale poskrbeti, da bodo starši zaupali svoje otroke v varstvo tej ustanovi, ker se bodo, rešeni skrbi za svoje otroke v urah zaposlitve, resnično lahko posvetili svojemu delu. Starši sami pa bodo morali sodelovati v upravljanju te ustanove, saj je namenjena njihovim otrokom.

Berite in dopisujte v Moščansko skupnost!

IZ KRAJEVNIH ORGANIZACIJ SZDL

Konferenca SZDL terena Nove Jarše

Še vedno nerešeni problemi

Prebivalci terena Nove Jarše so imeli v začetku decembra letno konferenco, ki je bila značilna zaradi dokaj solidne udeležbe — razred v šoli na Šmartinski cesti je bil nabito poln — zelo dobro pripravljenih poročil in konec koncev še najbolj zaradi konkretne, zelo razgibane in ostre, a vendar trezne razprave navzočih.

Takoj naj povemo, da se na tem terenu pojavljajo skoraj nepremostljivi problemi, ki jih niti terenski odbor SZDL niti odbor stanovanjske skupnosti sama brez pomoči ObLO Moste-Polje ne bosta mogla rešiti. Glede na to, da se je ta teren razširil in šteje sedaj kar 2147 občanov, priseljenih iz različnih krajev v nove stanovanjske bloke, se je pokazalo, da današnjim pogojem življenja na tem terenu ne ustreza več stara in premajhna šola, ki sprejema dnevno po 350 otrok v treh izmenah, da je ena sama trgovina in pekarna za toliko ljudi vse premalo in da brez prodajalne mesnih izdelkov ter mlekarne in še drugih podobnih

podjetij teren Nove Jarše ne bo mogel več »dihati«. K temu se pridružujejo še nevarnosti okrog komunalne dejavnosti, zakaj ceste so izredno slabe in nerazsvetljene, promet pa je prav v tem delu občine zadnja leta najgostejši. Vse to bi bilo treba urediti, toda denarja ni od nikoder, občina pa v zadnjem času za ta teren ni pokazala pravega razumevanja, kot smo slišali iz razprave na tej konferenci. Vse to je bilo nakazano tudi v poročilu predsednice tov. Velkavrhove in tajnika tov. Šmajdka, podrobneje pa so to osvetlili posamezni diskutanti.

Značilna je ocena te konference s strani navzočega predsednika občinskega odbora SZDL tov. Cvetkoviča in ljudskega odbornika tov. Drobeža, ki sta pohvalila potek konference in razprave ter diskutantom pritrdila, da se današnje politično življenje formira na podlagi reševanja osnovnih problemov, ki zadevajo naše vsakdanje življenje, in kadar bodo problemi rešeni, bodo tudi občani aktivneje sodelovali

pri političnem delu na terenu. S tem pa ni rečeno, da tega doslej ni bilo, saj so prebivalci terena pod vodstvom dosedanjega odbora sodelovali pri številnih političnih akcijah in razen tega sami rešili marsikak problem; tako so na primer prav pred kratkim odprli otroški vrtec in uredili še nekaj podobnih zadev. Zelijo pa si več pomoči s strani ObLO Moste-Polje. Vsekakor bo imel novi odbor SZDL precej težko nalogo, da bo zadovoljil svoje občane in tudi višje forume. T. B.

Sprejem pionirjev v PO

Dne 27. 11. 1962 smo na šoli Ketteja in Murna sprejeli cicibane v PO. Na to proslavo smo povabili tudi starše in predstavnike družbenih organizacij. Pionirka Biserka Beravs je vse lepo pozdravila, posebno še najmlajše — cicibane, pionir Janez Debevc pa je cicibanom govoril o pravicah in dolžnostih pionirjev in kakšen mora biti dober pionir.

Cicibane je pozdravil predsednik PSS tov. Lojze Prvinšek. Prikazal je lik pionirja in jim čestital k sprejemu.

Starejši pionirji so cicibanom pripravili lep program. Skupina pionirjev 5. č razreda je zaigrala prizerček kakšen ne sme biti pionir, učenci 3. a razreda so deklarirali, srednji pevski zbor pa je zapel več pesmi.

Po peti točki so bili cicibani sprejeti v PO. To je bil svečan trenutek. Cicibani so za Metko Jagodičovo slovesno ponavljali zaobljubo. Pionirji štaba so novosprejetim pionirjem čestitali ter jim razdelili rutice in čepice s pionirsko značko. Po sprejemu smo skupno zapeli pionirsko himno. Pionirka štaba je čestitala vsem navzočim za naš največji praznik.

Novosprejete pionirje pa so pionirji štaba odpeljali v učilnico, kjer je bil zanje pripravljen prihrizek.

Naš odred je dobil 64 novih članov, ki bodo zvesti pionirji svoje domovine!

Anica Palka,
učenka 7. a razr. osn. šole
Ketteja in Murna

Veliki dan naših najmlajših

Kot po vsej naši domovini, smo tudi na naši šoli ob Dnevu republike sprejeli naše najmlajše v pionirsko organizacijo.

150 malčkov se je še pred osmo uro zjutraj zbralo pred domom Titove mladine, kjer smo imeli svečanost.

Program, ki smo ga pripravili starejši pionirji, se je pričel ob 9. Folklornim točkam, recitacijami in nastopu mladinskega pevskega zbora je sledil pozdravni govor Mojce Čigonove, predsednice PO naše šole. Govorila je o dejavnosti pionirjev med NOB in mladih junakov, ki so svoja hrabra dejanja večkrat plačali z lastnim življenjem.

Med slavnostnim delom je bila v dvorani popolna tišina. Predsednica PO je začela brati pio-

nirsko zaobljubo, cicibani pa so mirno stali in besedilo prislege glasno ponavljali. Nato smo jim okrog vratu zavezali rutice in jim izročili pionirske kapice. Očke so se jim iskriale od veselja in ponosa. Ob zaključku jih je pozdravil še tov. upravitelj in jim čestital. K sprejemu sta jim čestitala tudi predsednica pionirskega starešinskega sveta tovarišica Fani Žužek in predsednik mladinske organizacije Vlado Vajda.

Iz doma Titove mladine smo odšli v tovarno Saturnus in položili venček pred spomenik Vide Pregarčeve. Predsednica PO je spregovorila nekaj toplih besed, nato pa smo se vrnili v šolo. Tu so najmlajše pionirje pričakali njihovi starejši tovariši, jim ploskali in jih pristrčno pozdravljali. V šolski jedilnici smo najmlajšim priredili zakusko. Ves čas smo se pogovarjali, kako je v šoli, se zabavali in smejali.

Popoldne smo šli v kino Triglav. Tam smo gledali partizanske zgodbe in risanke.

Tako je minil slovesni dan, ki bo ostal živo v spominu vsem novim pionirjem naše šole.

Tanja Hacler
7. c. razred osn. š.
Vide Pregarčeve

Sprejem v pionirsko organizacijo je za vsakega cicibana pomemben dogodek. Na sliki: podelitev pionirskih rutic

Elektropodjetje «ELLUX»
Ljubljana - Moste
Partizanska 27

čestita občanom
za navo leto 1963

Komisiji za socialno in moralno zaščito občanov pri krajevni skupnosti Kodeljevo poteka mandat. Komisija dela pri stanov. skupnosti, dela organizirano in uspešno. Šest članov, od teh pet žena, dela za vse področje Kodeljevega. Vsi so že dolgo družbeno aktivni, pravzaprav delajo

Skrb za občana

že od vsega začetka, ko je preneko vprašanje reševala terenska socialna zdravstvena komisija. Tesno so povezani z zavodom za socialno delo, preko tega so v stiku z občinskim upravnim organom in tudi svet za varstvo družine ima na ta način zvezo z njimi. V začetku so se ljudje v vseh socialnih problemih obračali nanje, sedaj pa že vedo, da jih komisija napoti na občino, ker sama ne rešuje, temveč le predlaga posebej za vsak primer, vendar v večini primerov organi LO upoštevajo mnenja komisije, obiskujejo družine v neurejenih razmerah, na posteljo prikovane bolnike, predlaga nujne primere za prehodne domove, skuša posredovati pri nevzdržnih stanovanjskih razmerah itd. itd. V tem mesecu je komisija poskrbela, da so njihovi varovanci dobili zimsko pomoč, ob novem letu pa namerava obdariti najpotrebnejše. Zvedeli smo, da pri ostalih krajevnih skupnostih te komisije ne delajo oz. so še vedno preveč izolirane v starem načinu dela »terenskih« socialno-zdravstvenih komisij. Ker pa smo sredi akcije za volitve novih krajevnih skupnosti, (sedanjim namreč poteka mandat), je treba predvideti komisije za socialna vprašanja, ali kakor se bodo le-te imenovala, da bodo delovale pri samih krajevnih skupnostih. Prav te dni prireja delavska univerza občine Moste-Polje seminar za vodilne člane krajevnih skupnosti. Prav bi bilo, da bi na teh seminarjih proučili oziroma se pogovorili o nalogah komisij krajevnih skupnosti, da bi tudi novoizvoljene komisije za socialna vprašanja lahko pripravile svoje delovne programe, predvsem pa bi zvedele, kakšno je njihovo delo, katerega predvideva novi občinski statut.

JPI

ZAKLJUČEK LETA TELESNE KULTURE MLADIH

Od lanskega do letošnjega novembra je bilo v vsej Jugoslaviji tekmovanje za kip kurirja Jovice, ki je letos potekalo v znamenju telesne kulture mladih. Tekmovanje se letos nadaljuje, in sicer z letom tehnične vzgoje mladine; trajalo bo do prihodnjega 29. novembra. Letos so se v tem tekmovanju lepo uveljavile tudi šole naše občine. Tembolj, ker so bili pogoji za dosego čimveč točk taki, da so imele prednost šole, kjer ni nikakih športnih naprav in športnih društev. To je bil seveda namen, da se namreč tudi v takih krajih ustvarijo pogoji za telesno vzgojo in razvedrilo. Vsa 3 prva mesta so tako zasedle šole iz Zirov, Stične in Dola pri Ihanu. Edini šoli iz Ljubljane, ki sta priliš v poštev, pa sta bili šoli Ketteja in Murna s Kodeljevega in Vide Pregarčeve iz Zelene jame. Med 24 nagrajenimi šolami je osnovna šola Ketteja in Murna dosegla četrto mesto in nagrado 50.000 dinarjev, osnovna šola Vide Pregarčeve pa 9. mesto in nagrado 30.000 dinarjev. Poleg tega je okrajni odbor podelil še 4 nagrade najpriazdevnejšim delavcem v tem tekmovanju, za kar je prejel četrto nagrado prof. Janez Virk s šole Ketteja in Murna. Vsem trem lahko le iskreno čestitamo.

VIII. redna letna konferenca LMS Ljubljana-Moste-Polje

Vso skrb izobraževanju mladine

Dne 25. novembra je bila v dvorani osnovne šole Ketteja in Murna osma redna letna konferenca organizacije LMS v naši občini. Konferenci je prisostvovalo 90 mladincev, ki so bili izvoljeni za delegate po aktivih, kot gostje pa so bili navzoči predsednik ObLO tov. Vlado Črne, sekretar občinskega komiteja ZK tov. Boris Butina, predstavniki nekaterih družbenopolitičnih organizacij v občini ter predstavniki OK LMS. Obč. kom. LMS je pravočasno preskrbel delegatom potrebno gradivo za konferenco, predvsem poročilo o delu obč. komiteja in ostalih obč. organov LMS. Zato se je tudi oglasilo precej diskutantov, ki so obravnavali številne oblike delovanja mladine v naši občini. Glavna naloga konference je bila, da bi na podlagi referata o družbeno-ekonomski vzgoji mladine v naši občini in razprave o njem poiskali pot, ki bo poživila dejavnost na tem področju. Iz referata tov. Tatjane Jurca, ki je nakazal problematiko splošnega strokovnega in družbeno-ekonomskega izobraževanja, povzemamo nekatere ugotovitve.

Analiza stanja v naši občini nam daje že ob obveznem osemletnem šolanju rezultate, ki so vse prej kot zadovoljivi. Še vedno je namreč precej takih učencev, ki po končanem petnajstem letu starosti zapustijo šolo ter se zaposle, čeprav nimajo končane osnovne šole. Taka mladina praktično nima možnosti, da bi nadaljevala in šolanje na šolah druge stopnje in se strokovno usposabljala v gospodarskih organizacijah, ker povsod zahtevajo dokončano osnovno šolo. Takemu mladincu preostaja le zaposlitev za nekvalificiranega delavca, ki se na svojem delovnem mestu šele priučuje. Vendar pa opažamo, da vedno več takih mladincev obiskuje osnovno šolo za odrasle. Šola in LM bosta morali v bodoče posvetiti večjo pozornost učencem 7. in 8. razreda osnovne šole ter jim s kvalitetnim poklicnim usmerjanjem omogočiti pravilno izbiro poklica. Tako bomo tudi prepričali premajhno ali preveliko število zaposlenih v posameznih poklicih.

V izobraževanju se zadnje čase pojavljata dve obliki: strokovne šole in izobraževalni centri. Obe obliki pa se morata nujno prepletati, kajti le tako bomo lahko govorili o popolnem izobraževanju. Človek, ki pride iz strokovne šole, pač ima neko znanje in lahko opravlja razna dela, ker strok. šole izobražujejo strokovnjake širokih profilov; ko pa pride tak človek v podjetje, naj bi se v izobraževalnem centru izobraževal za tisto delo, ki ga bo opravljal na delovnem mestu. Izobraževalni centri naj bi tako v bodoče predstavljali zvezo med šolo in proizvodnjo. V naši občini sta za zdaj žal le 2 izobraževalna centra, in sicer v Saturnusu in v vevški papirnici.

Šole vseh vrst so do sedaj posvečale premalo pozornosti družbeno-ekonomskemu izobraževanju. Na šolah je delo usmerjeno v strokovne predmete, pozabljajo pa, da potrebujemo poleg dobrih proizvajalcev tudi dobre upravljalce. Letošnje leto, ko so bile vlitve v organe delavskega samoupravljanja, so bili v nekaterih gospodarskih organizacijah seminarji za nove člane samoupravnih organov. Z delavskim samoupravljanjem se je seznanilo preko 1750 občanov. Pri organizaciji seminarjev so bili najprizadenejši v Javnih skladiščih, pri Gradisu C. O., v Agrokombinatu, pri Mineralu, v Zimi in Saturnusu. Kljub temu pa bo treba tu še precej narediti, saj se pomanjkljivo družbeno-ekonomsko znanje kaže predvsem pri mladih članih samoupravnih organov.

Da bo novi sistem strokovnega

izobraževanja kar najbolj uveljavil, bo potrebna tudi pravilna in dosledna kadrovska politika gospodarskih organizacij. Analiza je pokazala, da večina gospodarskih organizacij nima izdelanega niti perspektivnega načrta o razvoju podjetja, kaj šele da bi imele izdelan perspektivni načrt potreb po kadrih. V nekaterih podjetjih, ki stoje med rekonstrukcijo ali pa že sredi nje ne vedo, koliko novih kadrov in katere kadre bodo potrebovali po rekonstrukciji. To »zvedo« šele potem, ko naj bi novi obrat začel že s proizvodnjo, pa prav zato ne morejo proizvajati s polno zmogljivostjo.

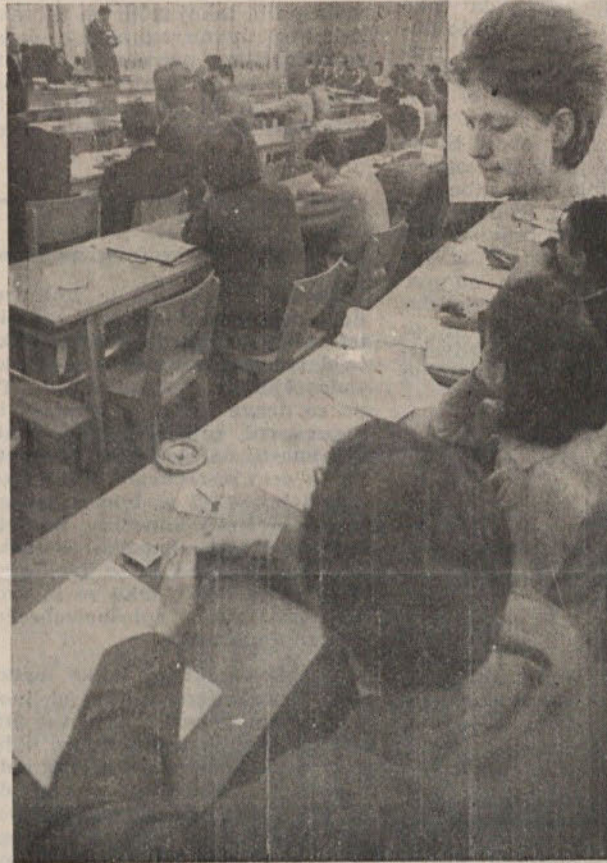
S perspektivno kadrovsko politiko pa je zvezana tudi pravilna politika štipendiranja, gospodarske organizacije naj bi študirale take kadre, ki so zanje v perspektivi zanimivi in bi jih po končanem izobraževanju lahko zaposlili v svoji delovni organizaciji. Strokovno izpopolnjevanje mora biti, je ob koncu referata dejala tov. Tatjana Jurca, organsko povezano z razvojem podjetja in naj v posameznih gospodarskih organizacijah glede na pogoje zavzame tiste oblike, ki jim bodo najbolj odgovarjale.

Mladinska organizacija bi pri vsem tem morala odigrati aktivnejšo vlogo in se načrtneje boriti za perspektivno štipendiranje ter omogočanje nadaljnega usposabljanja najboljših članov kolektiva.

V živahni razpravi, ki je sledila referatu, so diskutanti obravnavali nekatera zelo aktualna vprašanja: med njimi bi najprej omenili vlogo in aktivnost organizacije LMS na terenu in na vasi. Aktivnost organizacije na terenu

ni najboljša, to pa predvsem zaradi pomanjkanja potrebnih sredstev in prostorov ter premajhne povezanosti in pozornosti ostalih družbenopolitičnih organizacij. Seveda pa otežkočajo delo organizacij na vasi tudi konservativna vzgoja mladincev na domu in vpliv cerkve. Delo mnogih mladincev pa je otežkočeno tudi zato ker se po končanem delu v mestu vračajo pozno domov in preostanek prostega časa porabijo večinoma za delo na domači kmetiji.

Tudi v tovarnah, zadrugah itd.

Redna letna konferenca LMS naše občine. V desnem kotu zgoraj Tatjana Jurca, ki je podala referat

se mladi srečujejo s težavami. Marsikje zanemarjajo mlade proizvajalce, predvsem pri vključevanju v upravne organe. Tisti pa, ki so vključeni v samoupravne organe, so premalo aktivni. Interes mladincev v proizvodnji je usmerjen predvsem v njihov osebni dohodek, premajhen pa je za

nastali vzroki za te pojave tudi v sami izgradnji socializma. Nadalje je pozval mladince, naj njihova organizacija zajame v svoj mehanizem ves kompleks oblik družbenopolitičnega delovanja in preko tega skuša nadalje idejno-vzgojno vplivati na mladince. Težišče družbenopolitičnega dela mladine z vasi pa je treba prenesti v gospodarske organizacije, saj je večina le-te tam zaposlena.

nih aktivnostih mladine.

5. Število komunistov v vodstvih mladinskih organizacij se mora povečati.

6. Stališče nadzorne komisije o znesku 53.150 din se v celoti osvobji in se o izvršitvi obvesti mladinske aktivne.

Delovni kolektiv:

Kolinske tovarne hranil

želi vsem delovnim kolektivom občine Ljubljana-Moste-Polje ter občanom
Srečno in uspehov polno.
NOVO LETO 1963

Poročilo o volitvah novega občinskega komiteja

Komisija za sklepe je pripravila vrsto sklepov, katerih zaradi nesklepčnosti konference nismo mogli sprejeti. Približno 25 tovarišev in tovarišic je v drugem odmoru zapustilo konferenco brez osebnega opravičila! Ravnanje teh mladincev in mladink moramo oceniti kot skrajno neodgovorno in nevredno mladega človeka, ki živi v naši družbi. Za to smo predlagane sklepe sprejeli šele na 2. seji ObK LMS. Sklepi, ki bodo orientacijo za delo novega komiteja, so tilje:

1. Občinski komitej mora izdelati analizo stanja na osemletkah, predvsem glede na vzroke za visoko število mladih, ki te šole ne

dokončajo ter jih skušati — skupno z zainteresiranimi činitelji — odpraviti.

2. ObK mora skupno s sindikalno organizacijo skrbeti za usposabljanje mladih članov v samoupravnih organih.

3. Dejavnost LM v mestu in na vasi je treba razširiti. Vsem aktivom je treba posvetiti več pozornosti in jim stalno pomagati (posvetovanja, obiski itd.).

4. LM mora skupno z ostalimi družbenimi in političnimi organizacijami poskrbeti za večjo kulturno, zabavno, športno in rekreacijsko dejavnost mladine v naši občini — posvetovanje o društve-

Še o kulturni dejavnosti v naši občini

(Nadaljevanje s 3. strani)

vanje godb iz vse Slovenije — mi smo se tudi prijavili. Nastopi so namreč važen element pri rasti naše godbe: če nekaj časa ne nastopimo, navdušenje godbenikov pade.

J. HABJANIČ:

Tudi mi bomo konkurirali za nastop v Celju, in sicer s predmudacijskim (A) in z pomudacijskim (B) mladinskim zborom.

PETER KOZMIK:

Kapelnik je omenil nastope. Točno. V godbi je čutiti stalno željo: več nastopov! Še več. Želimo koncertirati pred javnostjo. Naj pri tem omenim, da me je nekdo podražil, zakaj da tako malo nastopamo pred domačo publiko. Morda bi res kazalo razširiti naše delovanje: če že gremo v tovarne, pojdimo še npr. v šole. Tako bi našli močan stik z mladinsko organizacijo: oboji bi se bolj »zgibali«. V godbi je namreč večkrat slišati tole pripombo. Če že študiramo, potem še nastopajmo! In menim, da prav zaradi premalo nastopov šepa tudi disciplina! V godbi smo namreč fantje od osnovnošolcev do delavcev in študentov! Mlajši že tako ne morejo biti dolgo zavestno pri miru in ko neka skupina vadi, so druge pač proste in — še starejšim je težko biti vedno popolnoma tiho. Med skupnimi vajami pa se tudi zgodi, da kapelnik pač ustavi, če nekje še ni tako izdelano igranje, kot bi moralo biti, eden — dva pa igrata kar dalje! Verjetno je to le mladostna razigranost, morda bi nekdo rad vsaj kdaj uspel, da bo slišati samo njega — kapelnik pa seveda v zrak!

Po mojem godba trenutno celo nekoliko stagnira. Nekateri instrumenti so sicer dobro zasedeni, trobil — razen trobent — pa je nevarno malo in prav od tod bodo še nekateri šli na pomlad v vojsko. To dejstvo seveda godbeniki vidimo in čutimo, kapelnik — sem prepričan — tudi, vodstvo šole pa ali ni vedno seznanjeno s položajem ali pa je povezava z njim prešibka. Krivda pa je tudi naša: nekaj časa smo imeli godbeniki svoj odbor, a letos se še ni sestel! Poleg povezave s šolo bi lahko sami bolj skrbeli za disciplino in bi se morda tudi boljše pomenili s starši. Kaže namreč, da naši starši sicer radi vidijo, da nastopamo, večkrat pa pozabljajo, da je za vsak nastop treba mnogo vaj. Vsak naš član ima dolžnosti tako v šoli kot v godbi. Redno delo je obvezno in dogaja se, da so godbeniki kar vsak popoldan ali še zvečer v šoli. A za kvaliteto našega dela in uspehov smo odgovorni tudi mi sami, starši predvsem mladoletnikov — pa tej zaposlenosti ali ne verjamejo vedno ali pa svojih otrok v skrbi zanje kratko malo ne puste vedno k vaju. Saj končno razumemo tudi to, a na sestankih bi se lahko večkrat pomenili tudi o tem!

Sožitje z zborom bi kazalo še dalje gojiti in razširiti, a to je stvar časa.

JOŽE ZAVRŠNIK

Že Peter je omenil pomanjkljivo zasedbo nekaterih instrumentov. Najbolje so zasedena pihala, posebno klarineti, ki so tudi najboljše pri godbi. Tudi če kdo odide, je na njegovem

mestu takoj drug klarinetist! Na zadnjem nastopu ste slišali Karaklajićevo kolo (Resavka), kjer so imeli najzahtevnejšo vlogo prav klarinetisti in — odigrali so odlično! Manjka pa tenorjev in baritonov: eden bo šel v vojsko, drugi je v s lužbi, uči pa se — nobeden! Stalno si »sposojati« godbenike od drugih ne kaže. Treba bo zopet misliti na razpis z enakimi pogoji in ugodnostmi, kot smo jih imeli pred leti mi — in z nekaj propagande sem prepričan, da bi dobili dovolj godbenikov za vse manjkajoče instrumente. Godbo pa nameravam tudi izpopolniti, predvsem s saksofoni. Trenutno je že eden, pridružili pa bi radi vsaj tri — bariton bi pač sledil kasneje. Seveda pa bi takoj trčili na zabavni orkester in na vprašanje časa: saksofonisti so potrebni tu in tam, igrali pa bi isti fantje! Čas, čas! Rešite pa bi bila manjša, 10-članska zasedba zabavnega orkestra.

CENE MRZEL, profesor na osnovni šoli Vide Pregarčeve

Lahko rečem, da je kulturna dejavnost v naši občini v zadnjih letih domala zamrla. Edina oblika te dejavnosti, s katero smo lahko zadovoljni, je knjižničarstvo. Tu pa so druge težave, npr. slabi in neprimerni prostori. Vse ostale dejavnosti na področju prosvete pa so celo nazadovale. Čudim se, da od leta 1957 ni bilo nobenega kvalitetnejšega koncerta; od leta 1959 so bile domače dramske predstave redkost in so kvalitetno nazadovale. Prav tako so iz programov izginila splošnoizobraževalna predavanja.

Kje so vzroki, ni lahko ugotoviti. O nezainteresiranosti občinov ne moremo govoriti, kajti vse prireditve so bile vedno dobro obiskovane — kljub slabi propagandi. Morda je krivda tudi v tem, da se je kulturna politika včasih vodila preveč »od zgoraj«, naloge pa so se obešale kot častni naslovi ljudem, ki so bili že v drugih organizacijah preobloženi z delom in funkcijami.

Vzrok, da je dramska skupina prenehala z delom, je po mojem mnenju v večnih selitvah iz dvorane, končni udarec pa je dobila z odvzemom edine primerne dvorane na Zaloški cesti. To lahko potrdijo igralci, ki so bili priče takratnim dogodkom. Kasnejše obnavljanje dramske dejavnosti je sem pa tja obrodilo kak sad, vendar je bilo vse nadaljnje delo nenačrtno in ponovno zavirano na razne nerazumljive načine. Posle-

VINKO COLARIČ:

B-basist sem sam in še jaz bom šel prihodnje leto v vojsko — v šoli pa se trenutno ne uči nobeden! F-basisti so sicer štirje, a tudi od njih bodo šli nekateri kmalu v vojsko; prav tako je pri rogovih. Sicer pa je tudi res in ohrabrujoče, da se od vojakov fantje vračajo in ena prvih poti je zopet povratek h godbi. To je razveseljujoče dejstvo in stagnacija je — upajmo — že trenutna! Rad pa bi poudaril dvoje: Delam na stružnici v Indosu in čeprav delam v dveh izmenah in lahko prihajam na vaje le vsak drugi teden, moram reči, da se v tovarni zanimajo za moje sodelovanje pri godbi in če je treba, takoj dobim zameno. Poudaril pa bi, da je občinski komite LMS premalo pozoren na naše delo in tako v poročilu na letni konferenci kot v razpravi godba ni bila niti omejena, čeprav je sicer konferenca bila dovolj kritičen pregled delovanja LMS v Mostah.

dice takega dela se očitno kažejo v praznini, ki je nastopila glede kadrov, katerih nismo pripravljali in vzgajali. To se kaže še danes, saj je DPD Svoboda nima dovolj dobrih amaterskih igralcev.

V Mostah imamo dober orkester, ki deluje v okviru glasbene šole in žanje velike uspehe; vendar se tudi tu čudim, da prireja svoje koncerte v mestu, v Mostah pa ne! Spominjam se, da smo imeli v Mostah kmalu po vojni koncerte pevskega zbora »Ivan Cankar« in zelo dobrega pevskega pionirskega zbora moščanske gimnazije, da so pri nas nastopali razni ansambli in smo imeli različne prireditve, ki so bile vse zelo dobro obiskane. Občinstvo je bilo navdušeno in so bili izvajalci vseeno toplo sprejeti.

Do danes tudi jaz nisem aktivno posegel v to problematiko, mislim pa, da še vedno ni prepozno in da bi bilo potrebno začeti tam, kjer smo nekoč prenehali oziroma kjer se je ustavilo. Rešitve sicer ne vidim v neki enotni kulturni organizaciji. Ze obstoječe kulturne institucije je treba podpreti, jih usmerjati in jim pomagati. Ker je za vse dejavnosti največji rezervoar naša mladina, bi morala moščanska gimnazija tu odigrati veliko vlogo.

Ker pa tudi kulturna dejavnost terja razmeroma velika denarna sredstva, se je treba s tem že v začetku sprizniti in morajo občinski forumi to upoštevati.

Svoboda v Zadvoru je zelo aktivna. Posnetek kaže prizor z zadnje predstave Celjskih grofov

Več je treba torej skupnega dela, več povezanosti in prepričan sem, da tudi uspehi ne bodo manjkali.

Razgovorili so se — razumljivo, saj je v vseh sodelujočih tudi na tem sestanku bila očitna vnema, ki jih preveva pri njihovem plemenitem delu. In to je že tudi porok, da bomo vedno znova in — upajmo — tudi večkrat slišali našo mladinsko godbo in pevski zbor, pa vsem nastopajočim dali tudi priznanje, ki jim gre.

V mladinskem športu gremo v korak z največjimi športnimi narodi

Naši, moščanski pionirji? Da! Torej tudi v državnem merilu ne morejo biti od muh. Tudi to, po kvaliteti in organizaciji pa je naša občina ena najboljših v Jugoslaviji in to trdijo drugi. Dokaz temu je en pionirski državni rekord, tri prva mesta in tri četrtina mesta tekmovalcev naše občine.

Da pa bo imelo vse to nekak zveze z naslovom, smo pripravili tole zanimivost:

Že nekaj časa je po travnikih in tekmovalnih stezah zima s snegom, ledom in mrazom, zato pa vsi tembolj pridno pregledujemo uspehe minulega leta. Prav tako Poljaki, ki so pred nedavnim poročali o telesni vzgoji pionirjev. Pionirji in pionirke (13 do 14 let) iz vse Poljske tekmujejo v atletskem mnogoboju na izločilnih tekmovalnih po razredih, šolah in občinah. Rezultate najboljših pošljemo potem v Varšavo, kjer ugotovijo najboljše posameznike; ti potem nastopijo na zelo kvalitetnem mitingu v Varšavi. Letos so se tega tekmovalja udeležili tudi pionirji Sovjetske zveze, Vzhodne Nemčije in Češke, ki so — ekipno — tekmovali tudi med seboj. Poljaki pravijo, da je ta način tekmovalja njihov največji kvalitetni rezervoar. In rezultati? Nekdo bo morda rekel, da ni ravno umestno primerjanje rezultatov, doseženih na teh tekmovalnih, z rezultati naših pionirjev. Pa vseeno! Če bo to prebral, bo morda spremenil svoje mnenje.

Mnogoboj obsega naslednje discipline (najprej navajamo mednarodne rezultate z omenjenih tekmovalj, nato rezultate in priimke naših atletov):

PIONIRJI:

7,4 sek — 7,2 sek. — Jani Kovač
tek na 60 m: 7,4 sek. — 7,2 sek.

— Jani Kovač;

skok v višino: 165 cm — 165 cm
— Jani Kovač;

skok v daljino: 617 cm — 155 cm
— Jani Kovač;

met žogice: 88,7 m — 85 m
Franc Černe.

PIONIRKE:

tek na 60 m: 7,9 sek. — 8,8 sek.
— Mojca Rebernik;

skok v višino: 145 cm — 145 cm
— Duša Brezovec;

skok v daljino: 513 cm — 440 cm
— Duša Brezovec.

SLOVAN — veselje in razočaranje

Ce se ozrete nazaj v letošnje leto, ni manjkalo niti enega niti drugega. Saj to pa tudi je šport. Zoga je okrogla. Nikoli se ne ve, na katero plat bo obrnjena, ko se ustavi. Ali na tisto, na kateri piše veselje ali ono, kjer je razočaranje. Nekaj pa je: če jo kdo obvlada, se vrta tako, da je prav. No, spodrslijaj pa se lahko primeri vsakemu, ker — ali ni žoga okrogla!

Kar je v naslovu, je vse res, in to vemo vsi, ki smo letos videli nogometni travnik ter asfalt s koši in goli. Če bi preštel vse zmage, ki so jih dosegla Slovanova društva, in vse poraze, tedaj bi bilo prvih več, celo precej več. Pa vseeno niso vsi zadovoljni s tem, kajti niso se vsi dobro odrezali ali pa so dosegli manj, kot so zmožni.

Zakaj že spet to? Vsak ZAKAJ ima stoj ZATO; to pa mi pride ravno prav, da vprašam prizadete same, naj povedo svoj ZATO.

KK Slovan — bivši drugozvezni ligaš

Moška ekipa — skozi vse leto boji v prvi polovici lestvice, ob koncu predaja tekme z 20:0 (b. b.) in ekipa je ostala brez nekaj najboljših igralcev. No, sedaj manjka le Pesek, ki je šel k Olimpiji. Moštvo je bilo letos kljub temu najboljšo v Sloveniji. Kako pa naprej?

Tov. TONE LOKAR, kot tehnični vodja kluba to verjetno najboljše veš — kaj je bilo vzrok takemu poteku dogodkov?

»Hoteli smo spraviti v ligo še en košarkarski kolektiv iz Slovenije. To si je prizadeval naš okraj. Zal ni bil pravi način, pa smo pri tem dobili le izkušnjo. Olimpija je res edinstven klub, zato ji moramo pomagati do veljave v evropskem merilu. Zato gredo tja najboljši igralci. To je gentlemanški dogovor. Na škodi zaradi tega nismo. Če je bila do sedaj kriza, potem smo že preko nje.«

Tov. ADO VLACHY — predsednik kluba: »Tovariš, nimate prav da pišete tako črnogledo o nas.

Nabrali smo si novih izkušenj in lahko zopet jurišamo na prvo mesto v Sloveniji (za Olimpijo seveda). Dosegli smo predvsem, da bodo v našem moštvu nastopali igralci, ki stanujejo na našem področju in čudili se boste, kakšne okrepiteve bodo to! Najbolj pa nas veseli, da je rešena kriza s trenerjem prvega moštva. To nalogo je sedaj prevzel prof. Stane Urek, ki je bil pred leti najboljši trener v Sloveniji, pa zaradi službe in izpitov tega svojega dela nekaj časa ni mogel opravljati. Pa še nekaj. Imamo tudi žensko moštvo, ki se tudi bori za najboljšo mesto v Sloveniji. Letos so bile tretje in to kljub temu, da sta se izmenjali generaciji; naše mladinke pa so celo druge v Sloveniji. Vse to je predvsem zasluga vestnega trenerja Vertlja. Mladinci tudi niso od muh — to pa zato, ker jih že dolgo vodi strogi in neumorni Marjan Slana. V Sloveniji pa so med najboljšimi.

Preračunajte vse in videli boste, da smo vsaj tretji če ne že drugi najboljši košarkarski kolektiv v Sloveniji.«

Sedaj pa še vprašanje najstarejšemu igralcu **MARJANU SLANI**:

Kako se kaj počutite košarkarji v Slovanovem »okrilju«? Prej si bil že skupno s klubom član Poljan pa Slavije pa Odreda pa...

Tu nismo več tako zapostavljeni v primerjavi z nogometom, moralo pa se bo stanje še izboljšati. Čutimo se Slovanovce.«

Hvala tovariši! Toda skoraj smo nekaj pozabili: KK Slovan skrbi najbolj izmed vseh slovenskih klubov (konkurenca je le Olimpija) za svoj naraščaj. Na vseh bližnjih šolah vodijo Slovanovi trenerji košarkarske krožke v dveh starostnih stopnjah, in to za

oba spola. To je ogromno že za sedaj in temvečje poroštvo za prihodnost.

Bralci, sedaj pa prepuščamo vam, da rečete: bravo! Za dosežanje delo in za prihodnje nastope naših košarkarjev.

NK Slovan — slovenski ligaš

člani — 7. mestu v Sloveniji jeseni, spomladi 2., takoj za Olimpijo;

mladinci — 3. mesto v Sloveniji;

pionirji — 2. mesto v Ljubljani. Najprej trikrat: zakaj tak padev v kvaliteti in na lestvici?

Tov. ALOJZ ŠPETIČ — vodja mladinskega odbora: »To je naravni pojav. Tako so padli tudi Borac iz Banja Luke, Split, Lokomotiva — vsi bivši prvotligaši; še Hajduk. Vidite, nismo samo mi. Potem pa še: poškodovani so bili Radovan, More, Potočnik — in to precej časa!«

Ali je to res vzrok?

Tov. FRIDERIK KELE — predsednik kluba: »Vzrok je sprememba sistema telesnovzgojne politike. Dotok denarja, ki prihaja v klub, je sedaj precej manjši in vse poteka brez črnih fondov. Zato smo izgubili nekaj igralcev in sedanje moštvo popolnoma mlado. To ni tisto moštvo, izza letošnje pomladi in zanj taka uvrstitev ni neuspeh. Da pa se je vse tako zavrtelo, je le koristno, kajti sedaj vidimo, kaj imamo sami! To res ni slabo in imamo — posebno pri mladincih — res perspektivne igralce, ki jih ne bomo zanemarili.«

Tako!

Pa se pogovarjamo še naprej s tov. Špetičem o veselem delu Slovanov.

»Da mladinci so tretji v Sloveniji; to je plod vztrajnega in nadržnega dela. Med njimi bomo brez dvoma dobili igralce za prvo moštvo. Še širše gremo s pionirji, ki jih imamo v dveh starostnih skupinah res veliko. Sedaj pozimi gremo še v osnovne šole, pa bomo imeli vse, kar je mogoče.

Z vsem tem pa se lahko štejemo za šesti nogometni kolektiv v Sloveniji. »In še tretjič zakaj tov. GUSTELJNU OPLOTNIKU:« Gustelj, ti si verjetno najstarejši igralec v slovenski nogometni ligi. Kaj pa praviš na naše vprašanje?«

— Oprostite, tukaj smo imeli pripravljeno, da tov. Oplotnik odgovori, pa ga do sedaj nismo našli doma.

Sedaj pa še sklep: Tudi v Mostah nam je zagotovljeno, da bomo gledali lep nogomet, morda celo tak, ki privablja tisoče. Rekli so tudi, da tega ne bodo dosegli na vsak način, ampak le na tak, kot ga imajo sedaj!

Kaj pa rokomet?

RK Slovan — bivši drugozvezni ligaš in jesenski prvak za ženske (v Sloveniji) morda pa še za moške (v zahodnem delu lige). Mladinske lige ni, pa sta vseeno še dve mladinski moštvi, in to ne slabi.

Tov. MARJAN PIČULIN, predsednik kluba, je tako zadovoljen s svojimi varovanci: »Ob koncu tekmovanja je bila moška liga z enakim številom točk druga, za Olimpijo. Vendar je ta prekršila pravilnike in bo izgubila tekmo s Trzičem 5:0 (b. b.), s čimer smo za sedaj prvi, imamo pa tudi spomladi največ možnosti za to mesto. Kar pa se tiče igralcev, smo se na take stvari že navadili: Jeseni je šel v vojsko Sturm — »Pajo«, marca gresta Zmuc in Virk, jeseni pa Kunej in Pirc. Tako je vsako leto, pa smo le vedno boljši.«

Pa za kaj?

Zato, ker tekmujejo v okrajni ligi tri moštva, in sicer člansko, mladinsko (do 16 let) in pionirsko (do 14 let). Pač zato, ker okraj ni sposoben organizirati mladinske

lige. Najbolj pa še za to: Verjetno ste že slišali, da imamo skupno z ObZTK verjetno edinstveno pionirsko ligo v Jugoslaviji, kjer tekmujejo po dvokrožnem sistemu 6 moških in 6 ženskih ekip!

BOGDAN STURM je organizacijski sekretar: »Če vas zanima, ali smo od lanskega leta kvaliteto napredovali, kar takoj pojasnilo: Kriv je sistem, ki je razbil najboljše slovenske klube v dve skupini. Tako smo letos lahko igrali le z dvema močnima nasprotnikoma, z Olimpijo in Krimom.

Članice so prve v Sloveniji, drugo moštvo članic pa je drugo v okraju. Vendar bi bila lahko dekleta prva z več naskoka. Drugo moštvo članov je tudi prvo, mladinci so na 7., pionirji pa na 11. mestu v članski okrajni ligi.«

Pa še eden od najstarejših igralcev **BOŽIDAR KUNEJ**: »Si zadovoljen?« »S prvim mestom da, s kvaliteto ne, Tako je to. Če kdo kandidira za 1. zvezno ligo, mora trenirati raje več kot štirikrat tedensko in to vsaj po dve uri. Sicer ne gre. In mi imamo najboljše pogoje za zvezno ligo, boljše kot Olimpija. Nam ne bo nikoli zmanjkalo igralcev, spomladi pa se vrne trener Češnovar, ki sedaj služi vojaški rok.«

Da, RK Slovan je prvi rokometni kolektiv v Sloveniji.

Pa komentar na vse skupaj: Upajmo, da bo dobro vržena žoga letela tako, kot kaže sedaj, da bo čimveč kazala tisto stran, ki prinaša zadovoljstvo in čim manj ono drugo. Pa še to: Slovan je delavsko športno društvo, delavec pa je tisti, ki kaj dela. Pogled v njegove klube nam je pokazal, da je Slovan res tudi delavno športno društvo. No, pa saj se tudi imenuje tako: DSD — Slovan!

Levo: Ado Vlachy

Desno: Tone Lahov

Levo: Božidar Kunej

Desno: Marjan Pičulin

Levo: Alojz Špetič

Desno: Bogdan Sturm

Spoznavaj domovino in še bolj jo boš ljubil!

Deževen novembrski dan je. Nedelja. Pusta in mračna — še bolj, kot so pusti in mračni drugi dnevi v tednu, ki jih oživlja vrvenje po cestah. Ljubljana leno mrmra v strugi.

V sobi počitniške zveze na Kodeljevem je prijetno toplo. Vse je pripravljeno za sprejem gostov in delegatov II. redne letne skupščine izvršnega odbora PZ občine Ljubljana-Moste-Polje.

Pod doprskim kipom maršala Tita se spušča modra zastava z grbom ferialnega saveza. Poleg druge, prav take na steni, je pritrjena pohvala, ki članom PZ naše občine pomeni mnogo več kot le kos papirja.

Čez dobre pol ure se bo skupščina začela. Najbolj zgodnji so že prišli in se živahno pogovarjajo. Stari znanci so, večinoma vodilni funkcionarji PZ: Slavko, Janez, Kelbičko in Mačkov Matija, Silvo, Ejub...

Polagoma prihajajo tudi ostali delegati. Včasih kdo izmed njih nezaupljivo vstopi, pa že opazi znane obraze in se veselo nasmehe v pozdrav. Kje vse so se že srečali!

Od vseh strani naše občine prihajajo ti mladi počitničarji. Nešteto lepih spominov jih družijo — spominov na dni, ko so prevzeti strmeli v veličino naših gora, ko so občudovali zgodovinske znamenitosti, obvarovane pred uničujočim viharjem časa, ali ko so zasanjano strmeli v sivomodre valove Jadrana, ki so jih božali žarki zahajajočega sonca. Nekateri od njih so se udeležili tudi pohodov po poteh, kjer so nekoč izčrpane, a zmagovite stopale partizanske čete.

Pesnetek z letošnjega piknika počitničarjev v Peklu pri Borovnici

Med tednom so zaposleni vsaki s svojim delom. Nekateri delajo v tovarnah, drugi študirajo. Najmlajši se prebijajo še skozi osnovne ali srednješolske znanosti.

Različne poklice opravljajo, toda vsi so mladi, vsi željni lepote naše domovine. Spoznali so, kako po delu dobro dé oddih. Zato so se vključili v organizacijo PZ, ki jim za majhne stroške omogoča prijetne izlete, udobno letovanje na morju ali v gorah, prireja kulturne prireditve in jih seznanja z nešteti zanimivostmi naše dežele. Saj bi bila sramota za nas, da bi bili tujci v svoji lastni domovini!

Tako se vračajo k delu vedri in zadovoljni, polni lepih doživetij. Njihova mlada sila se mora nemoteno sprostiti v zdravem in koristnem razvedrilo.

To jesensko nedeljo so se zbrali, da se pomenijo, kaj vse so v tem letu napravili, o uspehih svojega dela, pa tudi o napakah, ki se v bodoče ne smejo več ponavljati. Predvsem je važno, da vključijo v svoje vrste čimveč mladih ljudi. Rešiti jih morajo iz zatohlih in zakajenih prostorov, kamor se nekateri žal vse preradi zatekajo. Pokazati jim morajo pot ven, v naravo, kjer ni niti sledu o mestnem prahu in hrupu.

Janez je pozdravil goste in delegate. Skupščina se je začela. Mladi odborniki so drug za drugim poročali o uspehih in težavah, o načrtih in željah.

Organizacija PZ v naši občini je še mlada, vendar so se njeni člani z vso resnostjo in veseljem lotili dela. Uspehi so dokazali,

da se niso trudili zaman. Zdaj so lahko ponosni nanje — na tabor v Zadru, na študijsko potovanje po Jugoslaviji, na seminar na Srednjem vrhu, na piknik v borovniškem Peklu, na...

Prve težave so prebredli. Novih seveda ne bo manjkalo, toda doseženi uspehi vlivajo pogum in krepijo odločnost. Mnogo bi še napravili, pa ni finančnih sredstev. Na marsikaterem področju so še novinci, manjka jim izkušnje.

Predstavniki posameznih družin, ki so vztrajno in požrtvovalno sodelovali pri delu organizacije, se kar ne upajo z besedo na dan. Pa vendar imajo mnogo povedati, tudi različna vprašanja jih vznemirjajo. Drug drugemu morajo posredovati svoje izkušnje.

Silvo — predsednik družine Zelena jama — se je prvi opogumil. Potem so se razživel tudi drugi. Pripovedovali so in sprševali. Starejši, bolj izkušeni tovariši so jim svetovali in pojasnjevali. Tudi obljube tovarišev s Socialistične zveze in mladinske organizacije bodrilo.

Čutimo, da nismo sami. Vedno več nas je, vedno več bomo zmogli pod modrim praporom. Od začetnih štirih družin s 86 člani nas je zdaj že 586 v 16 družinah. Celotekmovali bomo med seboj, da bomo čimboljši. Boli nas le to, da mnogi mladi tovariši in tovarišice z nezaupanjem gledajo na našo organizacijo. In vendar bi jim radi omogočili veselo, bogato mladost, kot je naša.

Delegati so odhajali s skupščine z zavestjo, da so prispevali lep delež k srečni mladosti svojih tovarišev in tovarišic.

Razšli so se s trdnim upanjem, da bo novi odbor, ki so ga izvolili, potrdil njihovo zaupanje in uresničil njihova pričakovanja.

Delovni kolektivi čestitajo občanom ob novem letu

Izolirka Ljubljana-Moste

„OLMA“ LJUBLJANA
Pokopališka ul. št. 5

INDOS industrija obdelovalnih strojev Ljubljana

Žima Ljubljana-Fužine

TOVARNA KLEJA • Ljubljana

SLOVENIJA SADJE Ljubljana — hladilnica Zalog

INTERTRANS-GLOBUS Ljubljana

EMONA — mesna predelovalna industrija

Avtobusno in turistično podjetje

SAP-TURIST Ljubljana

KEMIČNA TOVARNA MOSTE — Ljubljana

Združeno
podjetje

TEOL-OLJARNA Ljubljana

Poživitev mladinskega turizma

PREDSTAVNIKA POČITNIŠKE ZVEZE OBČINE MOSTE-POLJE
PRI PREDSED. OBČ. ODB. SZDL TOV. J. CVETKOVIČU

Glede na perspektivni razvoj mladinskega turizma v občini Moste-Polje so želeli predstavniki SZDL in PZ, da bi skupno pregledali okvirni program te dejavnosti za leto 1963.

Izvršni odbor PZ je izdelal program, vendar smo želeli, da bi važnejše stvari realizirali čimprej. Tako smo s tov. Cvetkovičem razpravljali v glavnem o štirih važnih akcijah, za katere trdimo, da so bistvo vse dejavnosti in razvoja našega turizma.

1. Potrebna je skupna akcija vseh zainteresiranih činiteljev v občini za razvoj mladinskega turizma oziroma rekreacije na sploh. Pripraviti je program za večje izkoriščanje sindikalnih domov v posezonskih mesecih.

2. Počitniška zveza naj pripravi občinski turistični prospekt, ki naj zajame celotno področje.

3. Treba je ustvariti servis za športne in druge rekvizite.

4. Pripraviti je program — skupaj z društvom prijateljev mladine — za akcije, ki bi jih pripravila počitniška zveza za zimске počitnice. Gre predvsem za akcije v občinskem merilu.

Tov. predsednik daje vso podporo tem akcijam, vendar jih je treba še razširiti, ker v občini ne obstaja turistično društvo in mora PZ to nadomestiti s svojo dejavnostjo. PZ naj tudi poišče kraje v občini, ki imajo pogoje za razvoj turizma; tu gre predvsem za Janče in okolico.

Izvršni odbor je obljubil, da bo napravil čimveč, vendar pričakuje vsestranske pomoči — tudi glede finančnih sredstev. Upamo, da nas bodo razumeli tudi občinski forumi.

Slavko Vrzelj

Veliko uspehov v novem letu želijo

SATURNUS kovinsko predelovalna industrija — embalaža — avtooprema
Ljubljana

TOTRA, tovarna vezalk, trakov in elastike, Ljubljana

1

PRED NEDAVNIM JE BILA V DOMU DRUŽBENIH ORGANIZACIJ RAZŠIRJENA SEJA OBČINSKEGA ODBORA SZDL, NA KATERI SO PRISOJNI ODBORNIKI OCENELI DOSEDANJE RAZPRAVE O USTAVI IN OBČINSKEM STATUTU

2

TUDI V NAŠI OBČINI IMAMO LOVSKO DRUŽINO, KI MNOGOKRAT PRIREJA POGONE V VIŠINSKIH PREDELIH NAŠE OBČINE. ZADNJEGA POGONA SE JE UDELEŽIL TUDI NAŠ FOTOREPORTER IN NAM POSLAL TALE POSNETEK

3 - 4

DAN REPUBLIKE SO V NAŠIH DELOVNIH KOLEKTIVIH KAR NAJSLOVESNEJE PROSLAVILI. NA SPODNJI SLIKI (LEVO) VIDIMO ČLANE DELOVNEGA KOLEKTIVA SATURNUS, KO SO DELUJEJO PRI JAVNI TELEVIZIJSKI ODDAJI, KI JE BILA V PROSTORIH SATURNUSA

V PODJETJU INTERTRANS-GLOBUS PA JE DIREKTOR TOVARIS JOŽE BORŠTAR DOLGOLETNIM ČLANOM KOLEKTIVA IZROČIL PRAKTIČNA DARILA

NOVOLETNE RAZGLEDNICE

